

Tanrı'nın verdiği iman (Yuhanna 3:16-21)

Tanrı sevgidir. Tanrı bizi sevdi. O sevgiyi bize gösteren ise Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'tir. Yuhanna 3:16 "Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun" diye söyledi. İsa Mesih yoldan sapmış olan insanlığın günahını üstlendi ve O'nun lütfünü alanların O'nunla birlikte yüceltilen Tanrı'nın çocukları olmasını sağladı. Dolayısıyla İsa'ya inanmak Tanrı'nın sevgi olduğuna inanmaktır. İmanımız Tanrı'nın sevgiyle verdiği İsa Mesih'e inanmaktır, ve O'nun sayesinde mahvolmadan sonsuz yaşama kavuşacağımıza inanmaktır.

İnsanlar İsa'yı öldürdüler Ama Tanrı O'nu diriltti, göğe aldı. Buna inananlara Tanrı Kutsal Ruh'u gönderdi. Kutsal Ruh'u almak sadece duygulanmak değildir. Kutsal Ruh geldikten sonra biz bilinmeyen dillerle konuşmaya başladık, Kutsal Kitap'ta yazılı olan çeşitli armağanları tecrübe ettik (1.Korintililer 12:7). İçimize Kutsal Ruh geldi ve bizim Tanrı'nın çocukları olduğumuza tanıklık eder.

Bazı insan Tanrı'nın sevgisini aldığından sürekli kuşkuluyor. Kilise hayatını gayretle sürdürerek 'Tanrı beni terk etmiş. Tanrı sanki beni sevmiyor' diye düşünüyor. Böyle insan Tanrı'nın yardımına ihtiyacı varken cesur bir şekilde Tanrı'dan yardım isteyemez. Tanrı kendi Oğlu'nu bile esirgemedi bize verdiğini düşündüğümüz zaman biz Tanrı'nın önünde cesaretli bir şekilde dua edebiliriz.

Tanrı İsa'ya inanan kişiden uzak değil, tersine içindedir. Kutsal Ruh'un içimizde olması bizim Tanrı'nın sevgisini alan kişi olduğumuzu gösteriyor (1.Yuhanna 3:24). "Sizde iman var mı?" diye sormak "Siz Tanrı'nın sevgisini aldınız mı?" diye sormaktır. Tanrı'nın sevgisini almamış kişinin imanı olmaz. Tanrı'nın sevgisini almamış bir kişi her ne kadar imanlıymış gibi hareket edersede bu gerçek değildir. İmanı olmayan biri Tanrı'ya dua ederse Tanrı kabul eder mi? imanı olmayan biri Tanrı'ya ibadet yaparsa Tanrı bunu kabul eder mi?

İsa öğrencilerini severken sonuna kadar sevdi (Yuhanna 13:1). Ama Yahuda İskariot o sevgiyi kabul etmedi. Bunun sonucu çok korkunç bir şeydi. İsa Yahuda İskariot hakkında "O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu" (Matta 26:24) diye söyledi. O bu dünyada doğmamış olsaydı cehenneme atılmayacaktı. Ama üç yıldır İsa'ya hizmet ettiği halde sonuna kadar Tanrı'nın sevgisini kabul etmedi.

Tanrı'nın sevgisini reddedenler de bu dünyada güçlü olabilir, zengin olabilir. Ama ölünce ondaki bütün şey başkalarının oluyor. Beden hiçbir şeye sonsuza kadar sahip olamaz. Dünyada yaptığımız işler istediğimiz gibi olmazsa da Tanrı'nın sevgisinden kuşku duymamak lazım. Tanrı'nın sevgisi Tanrı'nın Oğlu aracılığıyla bize gösterildi, Tanrı'nın sevgisi içimizde olduğunu Ruh'un

tanıklığıyla biliyoruz.

Kendisi gerçekten Tanrı'nın sevgisini alıp almadığını ayırt etmek için bir metot vardır. Tanrı'nın sevgisini almamış kişi Tanrı'yı sevmez. Tanrı'yı seven kişi kesin Tanrı'nın sevgisini almış kişidir. Sunular da Tanrı'ya sevgimizi göstermektir. İsa "Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır" (Matta 6:21) diye söyledi. Ekonomik olarak zor durumdayken Tanrı'ya sunu yapmak Tanrı'yı sevmeden imkânsızdır.

Bazen Tanrı'nın egemenliği için somut olarak bir şey yapmak gerektiğini hissedenler vardır. Ne yazık ki bir an girmiş olan cimri yüreğinden dolayı Ruh'un etkisini söndürenler bayağı vardır. Bu nedenler 1.Selanikliler 5:19'da 'Ruh'u söndürmeyin!' diye vurguladı.

Kutsal Ruh bizi etkilerken Kutsal Kitap'ta yazılan Tanrı'nın sözlerini ihmal etmez. Dolayısıyla Kutsal Ruh'un yönetiminde yaptığımız şeyler Tanrı'nın Kutsal Kitap'ta buyurduğu şeylerdir. Bunlar içinde Rab'bin gününü tutmak da vardır. Bazı insan 'Artık Tanrı'nın sözüne göre Rab'bin gününü iyice tutacağım' diye karar veriyor ama Rab'bin gününde arkadaşının evlilik töreni varsa hemen fikrini değiştiriyor. Biz Tanrı'nın buyruğunun sonsuz olduğunu bilmemiz lazım. Kutsal Ruh bizim O'nun buyruğunu yerine getirmemizi sağlar. Ruh'un yönetiminde olalım.

Biz 'duamı işitmiyor' diye şikâyet etmeden önce 'acaba Kutsal Ruh'a itaatsizlik yapmadım mı?' diye kendimize bakmamız lazım. 1.Yuhanna 5:14 "Tanrı'nın önünde güvenimiz şu ki, O'nun isteğine uygun ne dilersek bizi işitir" diye söyledi. Tanrı'yı sevmeyen kişinin duası Tanrı'ya iletilmez. Dolayısıyla Kutsal Ruh'a itaatsizlik yapmamak lazım. Kutsal Ruh'un yapmak istediği işleri engellemek lazım. Kutsal Ruh'un etkisini söndürmemek lazım. Tanrı bize iman verdi, ve bizde olan imanı Kutsal Ruh'la garanti eder. Şimdi artık biz Ruh'un yönetiminde yaşamamız lazım.

İnsanlar imanlı hayatını sürdürürken niçin korkuyla dolular? Kutsal Ruh'a itaatsizlik yaparak Kutsal Ruh'un etkisini söndüren insanlar her zaman korkuyla dolular. Böyle insanların ruhu nasıl mutlu olabilir? Ama Tanrı'nın sevgisini alıp Tanrı'yı sevenlerin korkusu yoktur (1.Yuhanna 4:18). Kendi ruhunun mutlu olmasını isterse Kutsal Ruh'a itaatsizlik yapmamak lazım, Kutsal Ruh'un etkisini söndürmemek lazım. Tanrı bize Oğlu'nu göndererek sevgisini gösterdi, o sevgiyi kabul etmiş olan bizlere Kutsal Ruh'u gönderdi. Biz Tanrı'nın sevgisini kabul ederek Tanrı'yı sevdiğimiz zaman ruhumuz Kutsal Ruh'la mutlu olabilir.

20150111 SEMONE